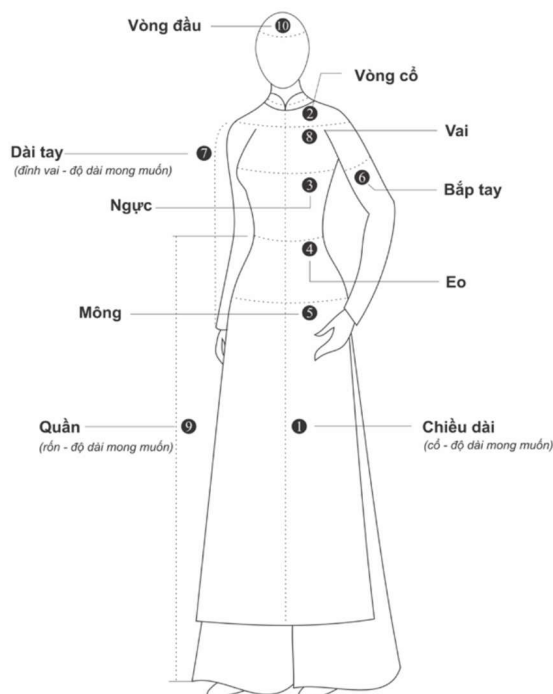

TRỌNG TÂM KIẾN THỨC GIỮA HKI – GIÁO DỤC ĐỊA PHƯƠNG 7

Chủ đề 1: TRANG PHỤC TRUYỀN THỐNG:

1.1 Áo dài – từ truyền thống đến hiện đại

- Chiếc áo dài truyền thống của dân tộc Việt Nam đã trải qua rất nhiều thời kì phát triển, ở mỗi thời kì đều có những nét đặc trưng riêng.
- Các thời kì của áo dài Việt Nam: Áo giao lãnh - áo tứ thân – áo ngũ thân – áo dài Lemur - áo dài Lê Phổ - áo dài raglan - áo dài hiện đại.
- Áo dài từ lâu đã là trang phục truyền thống và là nét văn hoá đặc trưng của dân tộc Việt Nam. Trải qua từng thời kì phát triển của lịch sử, áo dài luôn không ngừng biến đổi nhưng vẫn đảm bảo tôn lên được nét đẹp dịu dàng của người phụ nữ Việt Nam.
- Áo dài Thành phố Hồ Chí Minh mang nét đẹp đồng điệu với áo dài mọi miền đất nước nhưng có sự cách tân mạnh mẽ hơn để phù hợp với lối sống năng động ở Thành phố này.
- Áo dài được sử dụng phổ biến trong các dịp của đời sống hàng ngày như đến trường, đi lễ chùa, đến giáo đường, tham gia các buổi tiệc, ...
- Các bộ phận của áo dài:

1.2: Trang phục truyền thống của người Khmer

- Trang phục truyền thống của người phụ nữ Khmer khá cầu kì và rực rỡ, có sự kết hợp hài hoà giữa áo tầm vông, vận sà rông và sbay cùng với những hạt cườm, hạt kim sa lấp lánh được đính trên nền hoa văn tinh xảo.
- Trang phục truyền thống của người Khmer phải trải qua nhiều quá trình như trồng dâu, nuôi tằm, dệt lụa, nhuộm màu, ...
- Ngày hội văn hoá Khmer Nam Bộ được tổ chức định kì trong vùng với việc trình diễn trang phục dân tộc, lễ hội và trò chơi dân gian nhằm tôn vinh, bảo tồn văn hoá dân tộc Khmer.
- Hiện nay, trang phục thường ngày của phụ nữ Khmer giống người Kinh ở địa phương và tùy theo độ tuổi mà họ ăn mặc khác nhau.

1.3: Văn dung:

- Thiết kế họa tiết một chiếc áo dài để mặc trong một dịp cụ thể (đến trường, đi dự tiệc, lễ hội hoặc dịp tết...)
- Đề xuất các giải pháp để giữ gìn vẻ đẹp truyền thống của trang phục dân tộc.

Chủ đề 2: SẮC MÀU NGÔN NGỮ Ở THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

2.1: Đặc điểm tiêu biểu của ngôn ngữ ở Thành Phố Hồ Chí Minh

- Nằm giữa vùng tiếp giáp giữa miền Đông Nam Bộ và Tây Nam Bộ, giọng nói của người dân Thành phố Hồ Chí Minh vừa có nét rần rỏi của, chất phác của miền Đông nắng gió, vừa mang âm hưởng ngọt ngào, hào sảng của miền Tây sông nước.
- Trải qua quá trình và phát triển, ngôn ngữ ở Thành phố Hồ Chí Minh dung hợp mọi cái hay, cái đẹp của ngôn ngữ các nước và ngôn ngữ các vùng miền ở Việt Nam, kết hợp hài hoà và tạo nên bản sắc riêng của ngôn ngữ ở Thành phố mang tên Bác: Thanh thanh, sang sảng, ngọt ngào, mộc mạc và khí khái.
- Nét đặc trưng riêng của ngôn ngữ Thành phố Hồ Chí Minh:
 - + Về âm sắc (chất giọng): ngôn ngữ Thành phố Hồ Chí Minh có đặc điểm rần rỏi, chất phác, ngọt ngào, hào sảng.
 - + Về ngữ âm: Có sự đồng nhất giữa các vần -in, -ít với -inh, -ích; -un, -út với -ung, -úc... Phát âm có khuynh hướng lẫn lộn giữa s/x, tr/ch.
 - + Về từ ngữ:
 - Sử dụng từ đơn giản, mộc mạc:
 - + Đệm từ “ạ” ở đầu câu.
 - + Đệm từ “nghen”, “hen”, “hén”... ở cuối câu.
 - + Xưng hô: dùng đại từ “con”...
 - Các từ gốc nước ngoài được sử dụng phổ biến: Pasteur, Yersin...

2.2: Vai trò, ý nghĩa của ngôn ngữ ở Thành phố Hồ Chí Minh

- Ngôn ngữ ở Thành phố Hồ Chí Minh đã trở thành phương tiện giao tiếp hiệu quả, gắn kết cộng đồng.
- Tạo nên màu sắc văn hoá đa dạng, phong phú, tạo điều kiện thuận lợi để giao lưu quốc tế, góp phần dựng xây và phát triển đất nước.

2.3: Trách nhiệm giữ gìn và phát huy ngôn ngữ ở Thành phố Hồ Chí Minh

- Chúng ta yêu thương, trân quý ngôn ngữ ở Thành phố Hồ Chí Minh cũng là yêu thương, trân quý ngôn ngữ của dân tộc Việt Nam.
- Là công dân Thành phố Hồ Chí Minh, chúng ta phải có trách nhiệm giữ gìn và phát huy ngôn ngữ - của cải quý báu và thiêng liêng của dân tộc.
- Trong xu thế tiếp biến, hội nhập văn hoá đang diễn ra mạnh mẽ, việc bảo tồn, phát triển ngôn ngữ trở nên quan trọng và cấp thiết, là nhiệm vụ của mọi cấp, mọi ngành và chính mỗi người dân.

2.4: Văn dung:

Trình bày các biện pháp bảo tồn, phát triển ngôn ngữ ở Thành phố Hồ Chí Minh.